

PREMIUM

Mozes en Lea (beiden 5) uit Utrecht hebben het naar hun zin in de fabriekshal. © Angeliekde Jonge

Fabriekshal omgetoverd tot groot festivalterrein voor Werkspoorfestival

Elk weekeinde bruist het van grote en kleine evenementen in stad en regio. In de rubriek 'Het was fantastisch!' bezoeken we een van deze activiteiten. Deze keer ging verslaggever Lisa Ruigrok langs bij het Werkspoorfestival in Utrecht.

Lisa Ruigrok 22-04-19, 15:00

Onder jong en oud is het reuzenrad de ultieme favoriet in de fabriekshal. © Lisa Ruigrok

De Werkspookkathedraal staat tijdens deze zomerse hitte vier dagen in het teken van eten, drinken, muziek en kindervertier. Voor de gelegenheid is de grote fabriekshal omgetoverd tot een groot festivalterrein. Kinderen rennen enthousiast rond, terwijl hun ouders hen in de gaten houden onder het genot van een drankje. Het podium is nog niet in gebruik, maar daar komt 's avonds verandering in. Dan wordt er live muziek gespeeld door verschillende bands en artiesten. Overal in de hal is wat te doen: van pop-up barretjes en foodtrucks tot een reuzenrad dat bijna tot het dak van de hal reikt.

Paradijs voor kinderen

Rianne en Marc roepen bij het matchen van festivalgangers de hulp van kinderen in. © Lisa Ruigrok

Mozes en Lea (beiden 5) uit Utrecht hebben het naar hun zin in de vrij rustige fabriekshal. Samen met een activiteitenbegeleidster leren ze hoe ze limonade moeten maken bij de Limofabriek. Ze vullen een bekertje met water en draaien aan een rad: dan komt er échte ranja uit. „Het was heel leuk om te doen, vooral om de zelfgemaakte limonade te drinken. Vooral de groene is superlekker”, vertelt Mozes. „Ik had de groene, roze en gele gemixt!”, roept Lea blij, terwijl ze naar de Limofabriek wijst. Ze zijn nog lang niet uitgekeken, want ondertussen speuren ze om zich heen om te zien wat ze nog meer kunnen doen. Het reuzenrad was groot favoriet bij Mozes. „Ik kon helemaal door het dak heen kijken. Zo hoog was het. En mijn moeder leek bijna net zo groot als een mier.” Wat er verder nog op het programma staat, weten ze niet. „Mama, zullen we zo een ijsje halen?” roepen de twee blij. Ze krijgen een goedkeurende knik van hun moeders en dan rennen samen de hal in.

Op zoek naar een match

Louise verkoopt haar zelfgemaakte lekkernijen op het Werkspoorfestival. © Lisa Ruigrok

In een van de kraampjes zit Rianne. Samen met Marc organiseert ze het liefdesspel Tinderen door Kinderen, waarmee ze op verschillende festivals staan. Een real life Tinder, waarbij kinderen het matchwerk doen. Als heuse matchmakers gaan zij met een eisenlijstje op pad om de perfecte partner te vinden. Iedereen die zich opgeeft krijgt een eigen envelop in de kraam, waar de contactgegevens van zijn of haar matches in komen te zitten. Er hangen nu nog weinig enveloppen. „Maar daar komt nog wel verandering in, hoor. Als er straks wat meer hangt, durven ook meer mensen zich aan te melden. Het blijft natuurlijk een festival, dus het is allemaal wat laagdrempeliger.”

Vooraf voor kinderen is het een leuk spel om aan mee te doen, denkt Rianne. Ze moeten namelijk echt gaan speuren. „Sommige dingen kun je natuurlijk niet aan iemands uiterlijk zien. De mondige kids lopen gewoon op iemand af om te vragen of hij van paarden houdt of graag op reis gaat, omdat dat op het eisenlijstje staat. Dat zorgt voor grappige situaties.” En dan blijft het natuurlijk open dat Cupido zijn werk doet. „Kinderen zorgen voor verrassende combinaties. Ik heb al meerdere keren gehoord dat er echt dates voortgevloeid zijn uit dit spel, dus succesvol is het wel!”

Topfeest

„Dit is echt een stukje van mijn cultuur”, vertelt Louise. Ze hangt met haar hoofd uit het raampje van tot foodtruck omgebouwde legerambulace. In de kleurrijke Barabus verkoopt ze - hoe kan het ook anders - bara's en andere Surinaams-Javaanse lekkernijen. „Ik heb de afgelopen dagen al veel in de keuken gestaan om alles voor te bereiden. Het is een beetje van grootmoeder met een moderne twist. Niets komt uit een potje.”

Een gerecht zoals de bara, een gefrituurd deegsnack boordevol kruiden, heeft door Louise een Nederlands tintje gekregen. „Je merkt dat Nederlanders alles belegd willen hebben. Daarom serveren we het broodje met bijvoorbeeld gebakken kip. Maar het allerlekkerste is om 'm gewoon puur of met een beetje mangochutney te eten.” Louise vindt het leuk dat dit festival grotendeels om eten draait. Dat doet haar denken aan haar eigen cultuur. „In Nederland is het vaak pas een feestje als er alcohol gedronken wordt. Surinamers denken anders: als het eten goed is, is het sowieso een topfeest.”